

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Cristina Stati,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Stati și intervenientului principal Andrieș Ilieș împotriva lui Ion Ilieș, intervenienți accesorii Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Ciocana, mun. Chișinău, Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei, Strășeni privind decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-651/25

Nr. PIGD 2-22088135-01-2ra-17092025)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Invocarea declarativă a art. 432 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă nu constituie temei pentru admisibilitatea recursului. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (V. Negurița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Centru (A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin)

29 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Cristina Stati,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Gheorghe Stratulat
Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 iunie 2022, Cristina Stati (Ilieș), a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Ilieș, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Ciocana, mun. Chișinău privind decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a relatat că din căsătoria cu Ion Ilieș, s-au născut copii minori comuni: ***** *****, născut la ***** , ***** *****, născut la ***** și ***** *****, născută la ***** .

3. Pe parcursul căsătoriei, a fost agresată fizic atât ea, cât și copiii minori, relațiile dintre părți fiind marcate de scandaluri și stresuri permanente.

4. Căsătoria dintre ei a fost desfăcută prin hotărârea din 03 august 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, copiii fiind la educația și întreținerea exclusivă a sa.

5. După desfacerea căsătoriei, pârâtul Ion Ilieș a manifestat atitudine neglijentă față de copiii minori, nu contribuie la întreținerea lor în măsura cuvenită și manifestă un total dezinteres față soarta lor, continuându-și acțiunile sale violente.

6. La 23 septembrie 2021 și ulterior la 03 februarie 2022, de către Judecătoria Chișinău, sediul Centru au fost emise două ordonanțe de protecție, prin care pârâtului i-a fost interzis să se apropie de ea și de copiii minori comuni. Iar, deoarece pârâtul a încălcat interdicțiile impuse, de către organul de urmărire penală a fost pornită urmărirea penală în baza art. 320¹ din Codul penal, ea și copiii fiind recunoscuți părți vătămate.

7. Cristina Stati a menționat că Ion Ilieș influențează negativ asupra copiilor minori și se eschivează de la îndeplinirea obligațiilor sale părintești, circumstanțe care justifică decăderea sa din drepturile părintești.

8. Astfel, având în vedere cele enunțate, Cristina Stati (Ilieș) a solicitat decăderea pârâtului Ion Ilieș din drepturile părintești asupra copiilor minori: ***** *****, născut la ***** , ***** *****, născut la ***** și ***** *****, născută la ***** și încasarea cheltuielilor de judecată.

9. Prin încheierea din 14 decembrie 2022 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Stati împotriva lui Ion Ilieș, intervenient accesoriu Direcția pentru

Protecția Drepturilor Copilului sect. Ciocana, mun. Chișinău, privind decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată, s-a strămutat spre judecare în instanța competentă, Judecătoria Criuleni, sediul Central (f.d.150-150, Vol.I).

10. Prin încheierea din 27 aprilie 2023 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central, cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Stati împotriva lui Ion Ilieș, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Ciocana, mun. Chișinău, privind decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată, s-a strămutat la Judecătoria Strășeni, sediul Central (f.d.166-167, Vol.I).

11. Prin încheierea din 15 mai 2023 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Strășeni s-a atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu (f.d.171-172, Vol.I).

12. În ședința de judecată din 18 septembrie 2023, desfășurată la Judecătoria Strășeni, sediul Central, reclamanta a depus o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a indicat în calitate de intervenient principal pe *****
*****, pârât pe Ion Ilieș, iar în calitate de intervenient accesoriu – Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului din sectorul Ciocana, mun. Chișinău. Reclamanta a menționat că, întrucât copilul Andrieș Ilieș, născut la ***** , a atins vârsta majoratului, își menține cerințele privind decăderea din drepturile părintești doar în privința copiilor minori: ***** ***** , născut la ***** , și ***** ***** , născută la ***** , invocând în fapt și în drept aceleași circumstanțe expuse în acțiunea inițială (f.d.195, Vol.I).

13. Concomitent, în cadrul ședinței de judecată din 18 septembrie 2023 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, intervenientul principal Andrieș Ilieș a depus o acțiune în nume propriu împotriva lui Ion Ilieș, prin care a solicitat decăderea acestuia din drepturile părintești asupra sa (f.d.198-199, Vol.I).

14. În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că pârâtul Ion Ilieș este tatăl său biologic, iar viața de familie a fost marcată de conflicte frecvente, manifestate prin scandaluri, violență fizică și psihică exercitată atât asupra mamei, cât și asupra copiilor, comportament care a continuat și după desfacerea căsătoriei părinților.

15. Acesta a menționat că, la 23 septembrie 2021 și la 03 februarie 2022, Judecătoria Chișinău a emis ordonanțe de protecție în favoarea familiei, care însă au fost încălcate de către pârât, motiv pentru care a fost tras la răspundere penală în temeiul art. 320¹ din Codul penal.

16. Prin hotărârea din 31 octombrie 2023 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, s-au respins ca nefondate cererile de chemare în judecată depuse de Cristina Ilieș și intervenientul principal Andrieș Ilieș (f.d.222, 224-226, Vol.I).

17. La 09 noiembrie 2023, Cristina Stati (Ilieș) și Andrieș Ilieș, reprezentați de avocatul Valeriu Pelin au depus apel, iar la 25 martie 2024 au prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 31 octombrie 2023 a

Judecătoria Strășeni, sediul Central, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii privind admiterea cererilor lor de chemare în judecată (f.d.230-233, Vol. I; f.d. 15-18, Vol. II).

18. Prin decizia din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins din lipsă de temei apelul declarat de Cristina Stati (Ilieș) și Andrieș Ilieș, reprezentati de avocatul Valeriu Pelin și s-a menținut hotărârea din 31 octombrie 2023 a Judecătoria Strășeni, sediul Central (f.d.113-120, Vol.II).

19. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Centru a constatat că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, fiind pronunțată cu respectarea deplină a normelor de drept material și procesual. Astfel, instanța de fond a stabilit corect raportul juridic dedus judecării, a analizat complet și obiectiv probele administrate și a determinat că nu sunt întrunite temeiurile prevăzute de art. 67 din Codul familiei pentru decăderea pârâtului Ion Ilieș din drepturile părintești asupra copiilor săi.

20. Instanța de apel a reținut că apelanții nu au prezentat probe suficiente, pertinente și convingătoare care să demonstreze că pârâtul s-a eschivat cu rea-credință de la exercitarea obligațiilor părintești sau că ar fi manifestat un comportament abuziv ori amoral de natură să influențeze negativ copiii. Din contră, din materialele cauzei rezultă că Ion Ilieș a manifestat interes pentru menținerea relațiilor personale cu copiii, iar măsura decăderii din drepturile părintești nu poate fi aplicată în lipsa unor dovezi certe privind o atitudine gravă și culpabilă a părintelui.

21. Curtea de Apel Centru a subliniat că decăderea din drepturile părintești este o sancțiune civilă excepțională, aplicabilă doar în situații de gravitate deosebită și numai atunci când este strict necesară pentru protejarea interesului superior al copilului. Iar, în speță, o astfel de necesitate nu a fost demonstrată.

22. În consecință, instanța de apel a respins apelul ca nefondat și a menținut integral hotărârea din 31 octombrie 2023 a Judecătoria Strășeni, sediul Central, întrucât corespunde cerințelor legii și principiului interesului superior al copiilor părinților.

23. La 08 septembrie 2025, Cristina Stati a declarat recurs împotriva deciziei din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

24. În susținerea cererii de recurs, recurenta a invocat că instanțele ierarhic inferioare au apreciat vădit nerezonabil probele și au acționat în mod arbitrar.

25. De asemenea a susținut că instanțele ierarhic inferioare au ignorat probe esențiale care confirmă comportamentul abuziv și dezinteresul lui Ion Ilieș, față de copiii săi și anume hotărârea din 14 iulie 2022 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru și decizia din 22 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a constatat agresiunea și violențele din partea intimatului, precum și sentința

din 23 septembrie 2023 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, prin care acesta a fost recunoscut vinovat de încălcarea ordonanței de protecție.

26. De altfel, recurenta a enunțat că instanțele ierarhic inferioare nu au acordat nicio pondere audierilor minorilor și, mai ales, declarațiilor fiului major, Andrieș Ilieș, care a depus o acțiune proprie și a relatat detaliat despre actele de violență fizică și psihică manifestate de tată asupra mamei și copiilor, inclusiv amenințări cu arma și bătăi cu cruzime.

27. Totodată, recurenta a combătut argumentul instanțelor ierarhic inferioare că actele de violență nu au fost probate, subliniind că violența psihică lasă cele mai grave urmări și că nu s-a ținut cont de dorința clară a copiilor de a nu-l mai vedea pe tată. În plus, a invocat eschivarea lui Ion Ilieș de la îndeplinirea obligațiilor părintești și de la plata pensiei de întreținere, fapt dovedit prin încheierile de stabilire a restanței emise de executorul judecătoresc.

28. Subsecvent, Cristina Stati a desconsiderat concluzia instanței de apel că mama ar fi împiedicat comunicarea tatălui cu copiii, afirmând că nimeni nu l-a împiedicat pe tată să poarte grija copiilor. Totodată, recurenta a susținut că instanțele ierarhic inferioare au greșit acordând credibilitate declarației intimatului privind menținerea relațiilor familiare, având în vedere declarația sa contradictorie din timpul unei ședințe anterioare, în care și-a exprimat dorința de a fi decăzut din drepturile părintești.

29. În final, recurenta a notat faptul că instanța ierarhic inferioară s-a bazat greșit pe diagnosticul său dintr-o perioadă anterioară, întrucât, la Curtea de Apel, a dovedit că boala sa era deja în remisie.

30. La 17 septembrie 2025, Curtea Supremă de Justiție a expediat la adresa electronică a Direcției Asistență Socială și Protecția Familiei Strășeni, Direcției pentru Protecția Dreptului Copilului sect. Ciocana, mun. Chișinău și a avocatului Cristina Iachimov, copia recursului declarat de Cristina Stati, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat.

31. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, intimații nu au făcut uz de dreptul lor procedural de a depune referințe.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

32. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

33. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

34. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:
f) recursul este vădit neîntemeiat.”

35. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

36. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Cristina Stati s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 08 septembrie 2025. Or, decizia Curții de Apel Centru a fost pronunțată la 16 aprilie 2025 și notificată recurentei, prin e-mail, la 22 iulie 2025 (f.d.121, Vol.II).

38. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.33).

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

40. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

41. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

42. Din analiza recursului declarat rezultă că Cristina Stati a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 34).

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de Cristina Stati nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), lit. e) din Codul de procedură civilă, or, nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

44. La acest capitol, în ceea ce privește susținerea recurentului potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (2), lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

45. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

46. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina* (nr. 2), 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

47. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecății, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

48. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (2), lit. e) din Codul de procedură civilă.

49. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (2), lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

50. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurenta nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Centru, care a fost întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

51. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

52. Decizia din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel a motivat pe larg hotărârea, a individualizat în mod just situația părților, a coroborat probele administrate și a aplicat în mod corect dispozițiile art. 67 din Codul familiei, precum și art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, care definește temeiurile reale pentru admiterea unui recurs. Simpla nemulțumire a recurente față de respingerea cererii privind decăderea din drepturile părintești a intimatului Ion Ilieș, nu poate înlocui lipsa unor vicii reale de legalitate sau de fond. Or, instanța de apel, având în vedere principiul interesului superior al copiilor, a evaluat obiectiv ansamblul probelor administrate, constatând că înscrierile, ordonanțele de protecție, condamnările contravenționale și declarațiile copiilor, inclusiv ale fiului major, nu demonstrează cu certitudine existența unei conduite abuzive grave ori a unei eschivări cu rea-credință din partea părintelui, iar în lipsa unor coroborări concludente, aceste elemente nu pot fundamenta aplicarea unei măsuri de o asemenea severitate precum decăderea din drepturile părintești.

53. Prin urmare, dezacordul recurente cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul

dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

55. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

56. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

57. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Cristina Stati, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil deoarece este vădit neîntemeiat.

58. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Cristina Stati împotriva deciziei din 16 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu